

Notékėma

Kumet do buvuom mažė vakukšotelė, mama žėimuoms taupė žėbala, no vakara neliob degtė lėmpas, kuoki tèn ta lėmpa bova – spingsolelė be cėlėndriaus. Tad tuo tomsiuojie adīnelie liobam sosiestė ont šėlto mūralio ė klausīteis mamas pasakuojėma. Ana bova beraštė. Vo bėški zlebizavuojė, kravuojė raidelės pakol ėšėt žuodis. Bet ana muokiejė papasakuotė vėsokiu notėkėmu, pasaku... Tad vėina kėta pasakuojėma atsėmėnės ožrašiau.

xXx

Žīdelis Mauškis eš Darbienu biera, kūda arklieli pasėkinkės liob važinietė pu suodas ė rinktė lopatus, kaulus, šerius, gelžgalius ė kėtuokius niekelius.

Atvažiavės pas vėina ūkininka patiemėjė jauna šviežė gėmosi komelioka.

– Ui, kor tu anou gavi? – paklausė žīdelis.

– Ėšperiejau, – atsakė gaspaduorios.

– Nu, ė kap anou rek ėšperietė?

– Paimk didėli verbūza, pasėdiek i luova ė šildīk. Pu dvijū nedieliu ė toriesi komelioka. – paaīškėna gaspaduorios.

Žīdelis tėp ė padarė. Gol luovuo verbūza apvertėis. Ontra nedielė verbūzos pradiejė gestė, smėrdietė. Nebėškėntiejė periekšlis, pajiemėis tou „kiaušī“ ėšnešė ė sveidė par tvuora i krūmalius. Vuo tèn goliejusi stėrnėlė. Ši ėšsėgondosi pasėleida biegtė.

– Kuž, kuž, komėlelė, aš eso tava muotinelė! Vėrsdams, šaukdams biega vīrielis. Kor to bepriginsi stėrna. Žīdelis baisiausė pargīvena, ka neklausė gaspaduoriaus siedietė ė šildītė dvė nedielė.

xXx

Gaspadėnė vėrė kuošė posrītėi. Ėšvėrus katėlāti so kuošė nokielė i asla. Ėš kūtei šūdėnās batās parejė gaspaduorios.

– Tieva, neėlėpk i kuošė!

– No a begal velni nosėkratītė...

xXx

Muotrėškelė sosėdedėnosi kiaušiu, nosėnešė i torgu. Ont tambakas vėitas nebėbova. Kiuoceli so tavuoro pasėdiejė ont žemės. Pru šali ejė kažkuoks krivalaks macnoma ožkabėnės. So

kuojė ožkliova kiuocieli so kiaušės. Anėi pabėra ont tratavara. Muotrėškelė vuo šauk, vuo keik. Šės atsėsokės paveizieję kuo ana tėik kleguo.

–Da veizas atsėsokės – kiaušius ėšvertėis! – sokrioka kiaušiu savininkė.

xXx

Merga dėrvalie ruovė batvinius. Pru šali ejė tuoks puonėšks žmuogus.

– Labdėin, doktėrelė, –ožkalbėna pakeleivis.

– Batvėnelius rauno – atsakė ši.

– A tievalis, mamalė nomėi?

– Īr vėsokiu ė dėdeliu ė mažu.

– Bet benė neprėgirdi auseliems?

– Je, je doudam ė vuožkā ė aveliems.

– Ėk i sobėnalė.

– Sodėiv, sodeiv, puonali...